

پیشگیری فاسیکولاسیون ناشی از ساکسینیل کولین با لیدوکائین

*مهربار تقوی گیلانی^۱ MD، مجید رضوی^۲ MD، هادی یآوری^۳ MSc

^۱استادیار بیهوشی، ^۲متخصص بیهوشی، ^۳کارشناس پرستاری (بیهوشی) - بیمارستان امام رضا (ع)

تاریخ دریافت: ۸۵/۴/۱۴ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۱۲/۱

خلاصه

ساکسینیل کولین، شل کننده عضلانی دپولاریزان است که به علت شروع اثر سریع و کوتاه بودن مدت اثر، در موارد اورژانس و اعمال کوتاه مورد توجه قرار دارد؛ اما با عوارض متعدد همراه است که پیشگیری از فاسیکولاسیون تا حد زیادی از این عوارض می کاهد. هدف این مطالعه بررسی اثر لیدوکائین بر کاهش شدت و بروز فاسیکولاسیون به دنبال ساکسینیل کولین است.

روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی در سال ۱۳۸۵ در بخش جراحی گوش و حلق و بینی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد انجام شده است. در این تحقیق ۴۰ بیمار با ASA I و جراحی گوش و حلق و بینی، به صورت تصادفی به دو گروه ۲۰ نفره تقسیم شدند. در گروه کنترل، سوفنتانیل ۰/۲ $\mu\text{g}/\text{kg}$ ، پروپوفول ۲/۵ mg/kg و ساکسینیل کولین ۱/۵ mg/kg تجویز شد و در گروه مورد، یک دقیقه قبل از تجویز ساکسینیل کولین، لیدوکائین ۱ mg/kg تجویز گردید و بروز شدت فاسیکولاسیون و وضعیت لوله گذاری تراشه، مورد ارزیابی قرار گرفت. مشخصات فردی، شدت فاسیکولاسیون و نتایج بی هوشی، در برگ مشاهده و پرسشنامه جمع آوری گردید. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی، آزمونهای تی و کای اسکوئر و والیس و کای دو، پردازش شد.

نتایج: پس از بررسی آماری، نتایج متغیرهای مستقل تفاوت معنی دار نداشت. با بررسی آزمون کای دو، اختلاف آماری واضحی بین گروه کنترل و مورد، از نظر شیوع فاسیکولاسیون، وجود داشت؛ ولی از نظر شدت فاسیکولاسیون و وضعیت لوله گذاری تراشه اختلاف آماری واضح وجود نداشت.

نتیجه گیری: نتایج نشان داد که لیدوکائین ۱ mg/kg قبل از القاء، میزان بروز فاسیکولاسیون به علت ساکسینیل کولین را کاهش می دهد.

کلمات کلیدی: ساکسینیل کولین، لیدوکائین، فاسیکولاسیون، پروپوفول